

Балада про вузлики

Драч Іван Федорович

Була колись у мене баба Корупчиха,
Мені і досі її руки світять.
Була баба Корупчиха темна, неграмотна,
Мені і досі її руки світять.
Пекла баба Корупчиха пироги з калиною,
Мені і досі світ без неї темний.
Хто був голодний — приходив до Корупчихи,
Вона кожного вузликом наділяла.
Хто був холодний — грівся у Корупчихи
І виносив од леї вузлик у пазусі.
Хто був безсовісний, той лишався безсовісним,
А вона кожного вузликом наділяла.
Як насняться мені сни чорнюші —
Прийде Корупчиха, розв'яже вузлик,
Як насняться мені сни солодкі з калиною,
Прийде Корупчиха, зав'яже їх у вузлик.
Дуже журиться баба Корупчиха в могилі,
Руки їй склали, не може зав'язати вузлика.
Я не вірю у скатерки-самобранки,
Вірю у вузлики баби Корупчихи.
Сам їх бачив, сам їх розв'язував
І зав'язав їх навіки у пам'яті.
А Корупчиха білою хустиною запиналася,
Вузлика під шию ніколи не зав'язувала.
А ховали її у позиченій хустці,
Бо свої вона у вузлики пов'язала...

Джерело: *Драч І. Ф.* Крила: Поезії / Худож.-оформлювач Л. Д. Киркач. - Харків: Фоліо, 2001. - 75 с. - (Українська поезія ХХ ст.).

Постійна адреса: http://ukrlit.org/drach_ivan_fedorovych/balada_pro_vuzlyky